

MÁ DUŠE SE NESPOUŠTĚJ

603

TEXT: LUDVÍK HELMBOLD † 1598

HUDBA: JOHANNES ECCARD 1571 • PŘEKLAD: JIŘÍ TRANOVSKÝ † 1637

NÁPĚV 182

Má du - še se ne - pou - štěj
neb On též ne - o - pu - stí
ni - kdy Bo - ha své - ho, v Něm je má na - dě -
mne ča - su žá - dné - ho;
je, On mne ve dne i v no - ci o -
pa - tru - je svou mo - cí, když se mi zle dě - je.

2. Abych vždy mohl jíti / po cestách upřímných / a marně neblouditi / v temnostech omylných, / světlo slova svého / přede mnou osvěcuje / a mne sám ochraňuje / před lstí ďábla zlého.
3. Byť mne pak opustili, / jak se v světě děje, / přátelé moji milí, / však mi sám Bůh přeje; / živí mne z milosti, / zbaví tak všeho zlého / duši, tělu zhojbného, / přivede k radosti.
4. Jemu já se oddávám / v štěstí, též i v bídě, / jeho vždycky zůstávám / v smrti i v životě; / vím, že neopustí / doufajícího v sebe, / ale dá pomoc z nebe, / když těžkost dopustí.
5. On sobě nelibuje / nic pádu našeho, / On velmi nás miluje, / takže Syna svého / dal nám ke spasení, / abychom v Něj věřili / a věčně živi byli, / jsouc pekla zbavení.
6. Srdcem tedy děkujeme / Stvořiteli svému / a vděčnost prokazujeme / v každou chvíli Jemu; / šťastná je hodina, / v kterou člověk s vděčností / a v srdečné žádosti / na Boha vzpomíná.